THE WHITEST, LIGHTEST
1 LB.
MAGIC BAKING POWDER
CONTAINS NO ALUM

Magic Bakpulver är alltid tillförlitligt vid bakning av "cakes" och småbröd. Det innehåller intet alun eller orenligheter av något slag. Var säker att alltid få fatt på det rätta.

Behovet.

DET finns i denna världen
så mycket olika varen.
Med varan ej värdet vinnes,
men tron att ej bättre finnes,
ger hågen, att på något vis
få komma den åt, trots dess pris.

När allt vad det ser, man låter
sitt öga få, det ej gräter.
Behovet ej alltid gäller
man får väl så som man ställer.
Behovet kan ge överflöd,
men slutar väl oftast i nöd.

Den intet och ingen tränger
och sig till intet anstränger,
till synes ej något behöver,
han intet ändå får över.
Jag tror den sig säkert bedrog
som trodde, sig själv blott, var nog.

Ej räknas det intet väger,
men fattig den intet äger,
men om han behoven fyller
det första den andra skyller.
Men tänk blott när ensam man är,
hur tungt man sin börda bär.

En glädtig blir sorgen, trumpen,
fast ung hans man gammal, skrumpen.
Så hoppfull man trodde tiden
nu modlös undvikes striden,
nu darrar man fegt för ett ljud,
och tvivlar på allt, ja på GUD.

Calgary, i december 1927.
G. Nic. Torgén.

Svenskthet.

Vad är svenskhet?

Är icke svenskhet något, vilket en upplyst, svenskt tänkande man och kvinna aktar sig för att bära blott och bart på tungan?

Är vårt svenska modersmål oss icke dess kärare, än att vi jämt och ständigt obetänksamt yttra oss angående svenskheten utan att hava levandegjort för oss, att vi böra offra något för svenskheten, ja då äro vi icke med i det fosterländska arbetet.

Kring detta arbete för svenskhetensbevarande böra vi alla fylka oss, medvetna om, att den svenska tanken bör omsättas i handling.

Är svenskheten av det rätta slaget, ja, då handla vi även i överensstämmelse med vår rättsuppfattning, enligt samvetets bud, vilket bjuder oss att skänka svenskheten det stöd densamma, för att vara livskraftig, kräver av var och en på svenskt språk tänkande sann fosterlandsvän. Böra vi icke var och en ställa till oss frågan: Huru kan jag för min del befrämja svenskheten? Göra vi detta, ja, då är svenskheten levande inom oss och detta förutsätter även — handlingen, den fosterländska gärningen, vilken icke mätes enligt ytliga människors sätt att tänka och tala.

Äro vi besjälade av kärlek till svenskt tungomål och den svenska fädernejorden — i all synnerhet vi, som äro lyckliga nog att få bygga och bo i hägnet av fädernearvt svenska rätts- och samhällsskick, ja, då manar oss kärleken till fädernetorvan, att vara på vår post och veta vår plikt i nuet.

Svenskhetskänslan driver mången att aktivt göra sitt inlägg för denna svenskhets bevarande, såväl i ord som handling, men många äro de, för vilka ordet svenskhet i stund som är ännu är en död bokstav.

Nej, så bör ej förbliva. Upp till handling, upp att offra något för det fädernearvda svenska språket, för de svenska kulturvärden av oskattbar betydelse, vilka stå oss till buds.

Av bekvämlighetsskäl må vi ej tillåta oss att handla nyckfullt, då det gäller att offra något för tillvaratagandet av dessa kulturvärden.

Kärleken till det svenska modersmålet "inplantas" ju redan i barndomen, under moderliga vingars skugga. Främst i barndomssångerna samt i folksången tolkas känslan för allt heligt, ty på botten av folksjälen fortlever den bärande tanken genom tiderna.

Må vi ej för mycket uppgå i självviskhet av ett eller annat slag, med åsidosättande av vad fosterlandet kräver av oss. Må vi tacksamt lyssna till sången i vårt bröst, vilken hos nordens folk bildar undertonen till allt skönt och ädelt i livet och giver arbetet dess rytm. Må vi taga vara på de tillfällen oss erbjudes att mot en ringa penning "lyssna" till den svenska sången, vilken bättre än ord för oss tolkar att vi haya ett gemensamt mål att arbeta för: det är svenskhetens bevarande på den fädernearvda grunden samt sålunda arbeta för hemmens bevarande åt eftervärlden på den fosterländska grunden åt ännu ofödda släken.

Kultur är ett arv.
Kultur förpliktar.

Anna Sofia Borenius,
(Ekenäs, Finland.)

Den senaste diskussionen

har i mer än ett avseende fört gott med sig. Framför allt har den bevisat att intresset för dagspolitiska frågor är stort bland S. C. T:s många läsare i landet. Vidare har man efter de olika framställningar insändarna avgivit över förhållandena i vårt dagars Sovjet-Ryssland kunnat spåra något av den uppeldande stridslystnad som satt sin prägel över åtminstone de främste ledarna av vårt dagars stora sovjetrepublik.

Att döma över de utlåtanden vilka gjorts i ena eller andra riktningen är en omöjlighet. Men så mycket torde dock kunna sägas att diskussionen med sannolikhet fört en hel del nya synpunkter med sig och förmått upplysa i en hel del fall, där stora skaror av tidningens läsekrets icke varit initierade.

I förra veckans nummer publicerade vi en artikel av författaren Frank Torner om Sovjet-Rysslands huvudstad, vilken säkerligen var både saklig och opartisk. Men för att ännu mera söka få en fullständigt ofärgad framställning över Sovjet-Rysslands sociala, ekonomiska och industriella utveckling under de senaste tio åren har Svenska Canada Tidningen lyckats träffa överenskommelse med en av våra mera kända svensk-canadensare, pastorn vid baptistförsamlingen i Winnipeg Oscar R. Gunnerfeldt, som i sommar ämnar avlägga ett längre besök i olika delar av Ryssland i avsikt att få en klar och tillförlitlig uppfattning om landet och det uppvaknade ryska folket.

Efter sin ankomst till Leningrad kommer pastor Gunnerfeldt att varje vecka om möjligt tillställa oss ett resebrev, i vilket han synnerligen nogsamt och fullständigt opartiskt kommer att skildra Sovjet-Ryssland, dess folk och dess industrier, dess sociala och religiösa liv samt dess utvecklingsmöjligheter. Om tiden medgiver, kommer även ett besök att avläggas i Gammel-Svenskby och vi tro speciellt skildringen från denna del av Ryssland, med sin befolkning av överväsande svenskt ursprung, skall bliva av stort intresse.

Pastor Gunnerfeldts kommentarer böra bliva av stort värde i den diskussion, som nu en längre tid pågått i S. C. T:s spalter. I avvaktan på dessa brev, anser sig redaktionen emellertid böra avlysa fortsatt diskussion i denna fråga och inbjuder nu läsekretsen till en ny diskussion, som bör bliva minst lika intressant, och som vi hoppas, föremål för minst lika stort intresse från vara många skribenters sida.

Under de senaste veckorna har redaktionen besökts av en hel del nykomna landsmän, vilka anlänt hit till landet i avsikt att lägga grunden till framtida verksamhet. En del hava varit skogsarbetare, en del jordbrukare och en del slutligen industriarbetare. Hos en del hava vi märkt en mycket optimistisk stämning, men hos andra hava vi spårat en viss grad av nedslagenhet, synnerligast på grund av att de hos härvarande landsmän ej pastå sig röna det bistånd de i hemlandet räknat. Likaledes hava de i synnerligen skarpa ordalag uttryckt sin förvåning över att där ett större antal svenskar eller personer av svensk härstamning bosatt sig, lämpliga klubb- eller församlingslokaler ej kunnat anskaffas.

Från andra håll däremot har redaktionen hört framhållas att den nykommareskara, som numera anländer till

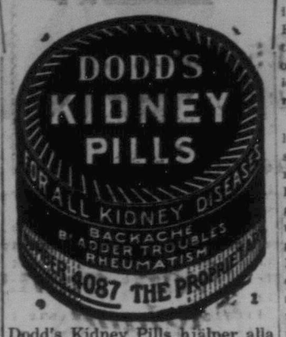

Dodd's Kidney Pills hjälper alla slags njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post efter mottagandet av likviden. The Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

Canada ej är i besittning av samma bergfasta energi, som i gångna dagar satte sin prägel på våra pioniärer och att vi göra bäst i att låta nykommarna helt sköta sig själva och ej på något sätt söka vara dem till råd i deras strävanden att bygga upp en framtid för sig själva. Detta tro vi icke ha sagts i avsikt att nedslå nykommarnas mod eller energi, utan snarare i avsikt att stärka deras ansvarskänsla mot såväl sig själva som mot sitt nya land.

Vi vilja nu överlämna denna fråga till våra medarbetare och hoppas de skola i en saklig förd diskussion kunna lösa frågan på bästa sätt. Det torde väl icke råda något som helst tvivel om annat än att våra nykommares öden intressera oss i största grad. Vi hava alla själva varit nykommare i detta land och i regel hava vi också fått utstå de första "hundårens" många vedermöder. Därför böra vi alla kunna yttra oss härom och ävenledes komma till ett resultat huruvida vi böra hjälpa nykommarna eller låta dem söka klara sig själva efter bästa förmåga.

Vi överlämna nu till våra många medarbetare i Ordet Fritt-avdelningen att yttra sig i detta ämne och hoppas de skola anse det lika aktuellt som Sovjet-Rysslands öden.

Redaktionen.

Räck ej glaset åt ynglingen!

Om nykterhetsnämndsinstitutionen råder fortfarande skilda meningar, och detta ehuru 11-årig praktisk verksamhet borde ha öppnat ögonen på dem, som häruti endast finna de så ofta omtalade snåva gränserna för den personliga friheten. Spritbrukets sociala vådor ägnar man ingen uppmärksamhet åt, och de individuella följderna, ja, dem må vederbörande själva stå för. Kunna de icke detta, låt dem då gå under, "till lättnad för sig själva och sin omgivning", som en aktad arbetsgivare och samhällsmedlem vid ett tillfälligt samtal i berörda ämne yttrade.

I allmänhet betraktas alkoholism som beroende av en individuell karaktärssvaghet och detta kan ju i viss mån vara riktigt, särskilt då det gäller personer, som genom långvarigt alkoholmissbruk förslappats till både kropp och själ. Men granskar man orsakerna till alkoholismens uppkomst, finner man huru andra människors oförstånd och obetänksamhet ofta varit den yttersta orsaken till den sedermera konstaterade undergången.

Amanuensen i k. socialstyrelsen, hr A. Åman, höll vid årsmöte med nykterhetsnämnderna sammanslutning i Jämtlands län ett uppmärksammat föredrag om alkoholistlagen och dess tillämpning. Inledningsvis skildrade han härvid en persons beklagansvärda levnadsöde, och jag tar mig friheten att återge de detaljer i berättelsen, som ha sammanhang med rubriken här ovan.

Johan, så hette ynglingen ifråga, hade en dyster barndom bakom sig. Hans far, som var bryggare på landet i Kalmar län söp mycket och rymde från hustru och flera minderåriga barn, vilka kvarlämnades i största armod. Då Johan var nio år, dog modern, och barnen utackorderades på fattigvårdens bekostnad, allt på skilda ställen. Johan kom till en bonde, där han stannade ett år. Julafton söp man tioåringen så berusad, att det befarades, att han icke skulle kunna överleva den svåra alkoholförgiftningen. Han kom därefter till en repslagareämka, som lät honom fora ett så ambulerande liv, att skolgången försummades; hos henne började han som elvaåring att regelbundet få "springsupen" och var vid denna tid flera gånger berusad. Efter ett par års vistelse å fattiggården samt hos en hällermästare i ett stationssamhälle, kom han till Stockholm, där han arbetade som hamnarbetare och redan från 15-årsåldern ofta uppträdde drucken. Efter några år gick han till sjöss, vid 23 års ålder övergick han så till det yrke, hamnarbetareas, där han sedan stannade. Vid denna tid träffade Johan sin blivande hustru, en präktig kvinna, som var anställd i en affär i staden mellan broarna. Hustrun mindes Johan, från denna tid som en ung man, som såg bra ut och var "lätt och glad", hon kan dock icke erinra sig någonsin ha sett honom full nykter.

I korthet må det nämnas, att samlivet i hemmet på grund av mannens spritmissbruk blev det sämsta tänkbara och att hustrun och barnen fingo lida ohyggligt, intill dess mannen gjorde allvar av sitt många gånger uttalade hot om att ta hustruns liv, genom att en eftermiddag i oktober 1909 lömskt överfalla henne och med en kniv tilldela henne ett livsfarligt sår i halsen. Hustrun räddades dock till livet och J. undkom med endast tre års straffarbete för sitt dåd.

Denna historia, hur mörk den än är, har mycket att lära oss. Ynglingen var utgången från ett drinkarhem, men de människor, som togo hand om honom, aktade icke för rov att räcka honom glaset för att därigenom systematiskt göra honom till en notorisk drinkare och alkoholist, omöjlig att komma till rätta med förrän det planerade hustrumordet öppnade vägen till fängelset. Här, om någonsin ha vi rätt att rikta en anklagelse emot samhället och emot de äldre för bristande förståelse utav sitt ansvar emot det uppväxande släktet. En anklagelse som går igen i våra dagar, då det kan visas exempel på hur oförstånd och snöd vinning göra sitt till för att lägga hyende under lasten och fostra alkoholister.

Vid ett föregående tillfälle har påvisats ett fall i Östersund, då en 15-årig anhöfls för fylleri och förargelseväckande beteende, men den gången på grund av sin ungdom och genom sina föräldrars böner och löfte att bättre vaka över honom, slapp undan med endast en allvarlig varning. 18-årig var han åter i farten och dömdes för fylleri och våld mot polismän i tjänsteutövning till 190 kronors böter. Året därpå dömdes han ånyo till böter för fylleri och förargelseväckande beteende. Modern till nämnda yngling har förklarat att fadern icke på många herrans år förtärt någon sprit, men olyckan är den, att det är lantfolk, som bruka ha kvarter där, och när dessa bruka fara till stan för att hämta sina litrar, ha de icke haft bättre vett, än att de bjudit ynglingen på sprit och på så sätt uppammat ett begär som hittills ställt honom inför domarskranket trenne gånger och med alla tecken tydande på, att dessa icke äro nog att återföra honom till ett bättre leverne.

Förhåller det sig så, som modern har förklarat, angående ynglingens åtkomst av sprit, och det finns ingen orsak att tvivla härpå, så är detta ett bevis på, det oförstånd, som är rådande ifråga om alkoholens förrädiska verkningar och den brist på ansvar från de äldres sida gent emot ungdomen, som här gjort sig gällande av icke blott de inkvarterade lantborna, utan även av föräldrarna, som tillåtit inkvarteringarna att både själva förtära sprit i ett nyktert hem och desslikes bjuda barnen.

Men flera exempel härpå äro att finna hos nykterhetsnämnden, av annan beskaffenhet men av liknande verkan, och som tydligt nog ge vid handen, att rubriken här ovan är ett berättigat observandum.

En yngling, 21 år med ett mörkt register hos polisen, erkände att han numera tillfredsställde sitt spritbegär med "dunder", hårvatten och så vidare samt att detta begär vore så upprigt att han icke själv hade kraft att hålla emot, varför han anhöll att han genom nämndens förmedling måtte bli intagen å alkoholistanstalt. Han berättade om sig själv, att han vid 15 års ålder börjat förtära sprit, som han bjudits på av äldre. På så sätt hade begäret väckts och slutligen började han skaffa sig själv sprit på dunkla vägar, för det mesta dock genom äldre, som hade tillgång till motbokssprit och denaturerad. Så har det gått under sex år med resultat, att han själv anser sig så snärjd i sitt begär efter stimulerande medel, så egen kraft är för ringa att komma därur.

En annan 21-åring som under senare året stått under särskild uppsikt, på grund av spritmissbruk, har visat, att begäret förmår dra ned allt. Han hade en fördelaktig plats i affär, men misskötte sig oerhört. Varningar och förmaningar ha icke hjälpt. Det största tålamod har från principalens sida visats honom. Ingenting har dock förmått påverka honom därhän, att någon bättring kunnat iakttagas. Slutligen blev han skild ifrån platsen och därmed kan han ytterligare sägas vara på ghd utför, ty han är helt fängad av ett begär, som icke utan tvång släpper sitt tag.

Även denne yngling kan sägas vara ett offer för äldres oansvariga handling genom att först räcka glaset åt ynglingen och sedermera, när begäret är fänt, stå till tjänst med anskaffning och försäljning av sprit till honom, så att undergången fullbordas.

Oansvarigheten framträder på många sätt när det gäller de yngre. I en affär, där den huvudsakligaste kundkretsen utgjorts av landsbor, har till nämnden relaterats, ett fall som sorgligt nog inte torde vara enastående, utan är att betrakta som en kvarleva från gångna tider med liknande "familjära" förhållanden kanske i mer utbredd skala, än vad det relaterade fallet vittnar om.

Det är vanligt att landsborna ställa in sina väskor och gepäck i affären tills hemfärden sker. I affären har i ett tjotal år varit anställd en yngling, vilken "som en ringa gärd av tacksamhet" för visat tillmötesgående då och då fått sig en "klar" av de väskinsättande landsborna. När ynglingen först blev delaktig av den pampiga givmildheten tyckte han det var kusligt, men så småningom blev han van trakteringen och i likhet med givarna ansåg han den som något som skulle vara. Men begäret växte hos ynglingen. Det blev icke nog med trakteringen, ehuru denna var både kraftig och frikostig. Begäret växte och ynglingen växte till sig i förmåga att konsumera sprit. Allt oftare iakttogs han i berusat tillstånd. Varnades, men fortsatte att ta emot "dusörer" ur de välvillga lantmännens med förda förråd. De ansågo honom givet vis vara mycket "gemen" och präktig som inte försmådde att ta sig en klunk ur flaskan. Följderna av denna gemenhet, den reflekterade de inte över, och, om de även gjorde det, så resonerade de nog som så, att dessa icke kom dem vid, enär de icke ha de något ansvar, varken för ynglingen eller affären, där han var anställd. Slutakten i denna historia är icke utspelad ännu, ehuru ridån gått upp för sista akten. Den har likvätagits med som ett observandum särskilt som affärens ägare anser sig stå maktlös inför sina kunders oansvariga tanklöshet och drar sig för det nedsättande uti, att genom anslag i affären göra sina kunder underkunniga om det ansvar som påvilar den då de genom sin givmildhet leda en yngling in på alkoholistens farliga stig — och sedermera när detta fråanses som ett fullbordat faktum, bidraga till att hålla honom kvar där genom att både med och utan ersättning förse honom med sprit.

Nykterhetsnämndsinstitutionen har en uppgift att fylla, icke blott ifråga om att ta hand om alkoholismens offer och se till, att för dessa iakttages vad lagen härom stipulerar, utan även ifråga om upplysning till allmänheten om förefintliga brister i det allmänna nykterhetetillståndet och hur dessa brister skola helas för att icke komma ytterligare skada åstad. Den lagliga spritförsäljningen är begränsad, vilket dock icke hindrar att den kommer skada åstad. Största skadan åstadkommes dock genom obetänksamheten att räcka glaset åt oskyldiga ynglingar. Därigenom bidrager man att vidmakthålla ett släkte, som vid denna tid bort vara alkoholfritt.

Det är fullgoda skäl att tänka sig in uti en sänkning av fyraltersransonen, ty det går icke i längden att kalla detta krav "eskamotage". Det kräves för att skydda vårt yngre släkte. Men intill dess vi äro färdiga med denna åtgärd, må den i rubriken härovan uttalade varningen: Räck ej glaset åt ynglingen, anses som berättigad och värd att iakttagas.

BILL.

Grand Prairie-krönika.

Från S. C. T:s korrespondent.

När undertecknad för något över tvenne månader sedan lämnade Gouverneur, Sask., för att resa till Peace River-distriktet, fick jag av många uppmaning att delgiva mina reseintryck i S. C. T. Sedermera har jag även i brev blivit uppmanad att göra detta och vill nu söka fullgöra mitt åliggande.

Vad nu först och främst väderleken beträffar var denna betydligt mildare och behagligare än vad vi voro vana vid ute på prärien. Vindstilla rådde överallt och det var en glädje att kunna se hur farmarna kunde arbeta på sina egendomar utan att behöva förlora en enda dag på grund av ogynnsam väderlek. Vid mitt besök framförslades spannmålen med största möjliga intensitet till försändelseställena och på en sträcka av en och en halv mile kunde man mycket ofta räkna ända upp till 150 vetelass. Allt tal om att vetet skulle vara omöjligt att odla i dessa distrikt är icke med förhållandena överensstämmande, synnerligast om man betänker att på stora egendomar skördades i medeltal upp till 80 bushels per acre. Jorden är absolut av bästa kvalitet och landet ligger högt och fritt. Visserligen äro egendomarna i närheten av järnvägarnas linjer och de olika stationssamhällena ganska dyrbara i inköp, upp till $5,000 för 160 acres. Men avlägsnar man sig något från järnvägslinjerna finner man stora landområden, vilka kunna erhållas efter relativt låga prissättningar och i många fall kan också goda frihemman, icke allt för långt avlägsna, upptagas och odlas med god förtjänst.

Det är visserligen ganska djupt till vattenståndet under jorden för anläggandet av brunnar, varför man i många fall söker använda sig av större vattendrag eller bäckar för att få det nödvändigaste vattnet. Härav finnes emellertid ganska mycket, så man behöver ej befara att lida brist på vatten.

Landet är mer eller mindre skogbevuxet och något öppet frihemmansland har jag icke sett, men det uppgives att även sådant kan anskaffas på områden, mera avlägset belägna från järnvägarna.

Hur går det med den svenska kolonin, som skall bildas här i vår? Så frågar kanske mången och jag vill då meddela att pastor Grönfeldt nyligen avlade ett besök öst om Smoky River och där fann ett mycket lämpligt landområde, vilket med fördel skulle kunna apteras till en svensk koloni. En annan landsman avlade också ett besök västerut och fann där lämpliga landområden, vilka skulle kunna ligga till grunden för en svensk koloni. Har sedermera hört att denna landsman avrest till Sverige i avsikt att söka intressera ett 50-tal svenska familjer för kolonisering.

Intresset för en kolonisering i mera betydande skala i Peace River-distriktet är för närvarande stort. Förutom svenskar, vet jag ett flertal fall, där såväl tyskar, fransmän, engelsmän och mennoniter samt yankees planera anläggandet av kolonier och i många fall ämna de redan resa hit till våren.

Det skulle vara önskvärt om svenskar kunde komma först till dessa distrikt. Visserligen äro de belägna en god bit från järnvägslinjen men det är icke längre för svenskar än för andra nationaliteter, och svensken brukar ju i regel kunna klara sig ganska bra utan att behöva vara mitt uppe i alla moderniteterna.

Det talas också mycket om att nya järnvägsförbindelser komma att anläggas på olika ställen i distriktet, och sedan dessa blivit anlagda veta vi att andet blir dyrbarare.

I mitt sällskap befinna sig en nio stycken skandinaver, vilka alla stanna med mig i Grand Prairie över vintern. Vi ämna sedan begiva oss ut att söka efter lämpligt farmland när våren kommer och hoppas då att flera vilja komma och göra oss sällskap. Det skulle glädja mig om några av mina landsmän ville sätta sig i förbindelse med mig i avsikt att få flera svenskars uppmärksamhet riktad på detta landområde, som utan tvivel är ett av de bördigaste i Canada. Vi skulle även anse det vara förmånligt om någon landsman, väl införsatt i egendomshandel, kunde slå ned sina bopålar här, ty det torde väl icke behöva råda tvivel om annat än att han kunde göra goda affärer och genom att stödja och råda sina egna landsmän också hjälpa. Inkomsterna skulle därmed också bliva ganska betydande, synnerligast som man betänker att Peace River-distriktet med all sannolikhet på kort tid kommer att gå en betydelsefull utveckling till mötes.

Tillåt mig innan jag avslutar denna krönika få fästa våra motoristers uppmärksamhet på det förhållande att automobilvägen mellan Edmonton och Peace River ännu ej är färdig. Visserligen har jag anlänt hit i en gammal Fordbil, men då var sjön frusen. Vägen går emellertid icke att använda ännu på ganska lång tid. Däremot är det fördelaktigt att använda sig av järnvägsförbindelsen från Edmonton till Grand Prairie och landsökare erhålla speciella förmånliga biljettpriser, troligen beräknade efter halv färdtariff.

John Söderquist.

Det skulle säkerligen vara av största intresse för våra läsare om mr. Söderquist mera detaljerat ville söka giva dem en klar uppfattning om kolonisationsmöjligheterna i detta distrikt och de rön Ni gjort beträffande lämpliga platser för svensk kolonisation.

RED.

A Strong, Reliable Business School

It will pay you again and again to train in Winnipeg where employment is at its best and where you can attend the SUCCESS BUSINESS COLLEGE whose graduates are given preference by thousands of employers and where you can step right from school into a good position as soon as your course is finished. The SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Winnipeg, is a strong, reliable school—its superior service has resulted in its annual enrollment greatly exceeding the combined yearly attendance of all other Business Colleges in the whole Province of Manitoba. Open all the year. Enroll at any time. Write for free prospectus.

The Success
BUSINESS COLLEGE Limited
385½ PORTAGE AVE. — WINNIPEG, MAN.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14. Chicago, Ill.

ÖNSKAS.

Ungkarl önskar hushållerska för farm. Gärna svensk nykommare. Angiv ålder och lönepretentioner i första brev. Svar, märkt Vidar, emotses under adress: S. C. T., 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Blev sig själv igen efter 6 års lidande.

I 6 år var Mr. Emery B. Shank, Harrisburg, Pa., svag och nedbruten till hälsan, hade förkylningar, nervösa attacker, kunde icke äta frukost och hade ingen ambition. Han skriver: "Sedan jag tagit Nuga-Tone har jag blivit mig själv igen — efter 6 års lidande. Nu äter jag tre kraftiga mål om dagen och har ökat många pund."

Nuga-Tone har gjort underverk med tusentals män och kvinnor som besvärats av dålig matsmältning, bristande aptit, gaspänningar och uppstötningar, huvudvärk, yrsel, kvällningar, svaga nerver, sömnlöshet, allmän kraftnedsättning och liknande åkommor. Nuga-Tone garanteras att bli till er fulla belåtenhet, eller edra pengar återbetalas. Köp en flaska i dag på apoteket. Försäkra er om att ni får Nuga-Tone. Substitut äro värdelösa.

ITALIENSKA DRAGSPEL

och importerade, alla slags handgjorda italienska dragspel.

De bästa i världen. Tio års garanti. Våra priser äro lägre än någon annan tillverkares. Köpare erhålla gratis accordioninstruktioner. Skriv efter katalog.

RUATTA SERENELLI & CO.
Dept. 76.
1014 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R. och Hudson Bay-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREEDE
Box 51, Wadena, Sask.